

NÄR MAN MISTER EN ANHÖRIG

Information från kyrkogårdsförvaltningen

Innehåll

Samtal om sorg	sid 4
Vid själva dödsfallet	sid 4
Att planera en begravning	sid 4
Vad får jag för min begravningsavgift	sid 5
Begravningsombud	sid 6
Gravskick	sid 7
Att tänka på som gravrättsinnehavare	sid 8
Gravskötsel	sid 9
Återanvändning av gravsten	sid 10
Gravvård - Gravsten	sid 10
Liten ordlista	sid 14
Kyrkogårdsförvaltningen	sid 15

NÄR MAN MISTER EN ANHÖRIG

Denna broschyr kan vara en hjälp för dig när en anhörig avlider. I Ulricehamns pastorat finns stöd och hjälp för den som kommit döden nära. Pastoratet finns för dig och dem som bor eller vistas i Ulricehamns pastorats församlingarna i livets alla skeden.

Samtal om sorg

När sorgen drabbar kan man ofta känna sig ensam i sin situation. Livet förändras på många och oväntade sätt. Därför inbjuder församlingarna till samtal, både enskilt och i grupp. Erfarenheten visar att det är en stor hjälp på vägen genom sorgen att dela sina tankar med andra i liknande situation. Diakoner och präster har självklart tystnadsplikt och lyssnar till dig i glädje och sorg, andliga funderingar eller vardagsbekymmer.

Vid själva dödsfallet

Oberoende av var en person avlider är det sjukhusen som ansvarar för att den döde görs i ordning och tas till ett bårhus. Om du väljer att anlita en begravningsbyrå så ordnar de med transport från bårhuset till bisättningslokal i avvaktan på begravning.

Att planera en begravning

Begravningsgudstjänsten är en del av sorgearbetet. I Ulricehamn, Hössna/Redväg, Timmele/Södra Ving/Hällstad och Åsunden kan begravning enligt Svenska kyrkans ordning hållas i: Blidsbergs kyrka, Brunns kyrka, Böne kyrka, Dalums kyrka, Finnekumlas kyrka, Fänneslunda-Grovare kyrka, Gullereds kyrka, Gällstads och Södra Säms kyrka, Grönahögs kyrka, Humla kyrka, Hällstads kyrka, Härna kyrka, Hössna kyrka, Knätte kyrka, Kärråkra kyrka, Kölabys kyrka, Kölingareds kyrka, Liareds kyrka, Marbäcks kyrka, Murums kyrka, Möne kyrka, Strängsereds kyrka, Södra Vings kyrka, Timmele kyrka, Trogareds kapell, Tvärreds kyrka, Ulricehamns kyrka, Varnums kyrka, Vist kyrka samt Vistasalen.

Den avlidnes egna önskemål, skrivna eller oskrivna, ska man enligt begravningslagen ta hänsyn till. Därför är det viktigt att ta del av testamente eller andra dokument som beskriver om det finns några speciella önskemål vad gäller exempelvis begravningsceremoni, kyrka, präst eller gravplats.

I samband med att man bokar begravningsgudstjänsten så bestämmer man också tid för tacksägelse, den söndagsgudstjänst då den dödes namn läses upp. Församlingen ber och tänder ljus för den som dött och för de anhöriga.

Någon dag efter att ett dödsfall i Ulricehamns respektive Åsundens församling kommit till församlingens kännedom ringer kyrkklockorna i Ulricehamns kyrka eller i respektive kyrka i Åsundens församling till minne av den döde, en själaringing. Välkommen att sitta ned i kyrkans vackra rum.

I god tid före begravningen träffar anhöriga prästen som leder gudstjänsten. Här kan man, utifrån den fasta ordningen, bestämma de sånger och psalmer som ska sjungas. Samtalet om den döde ligger också till grund för griftetalet, det tal prästen håller i gudstjänstens inledning.

Borgerlig begravning

Om du inte tillhör Svenska kyrkan eller av något annat skäl inte vill ha en begravningsgudstjänst finns det möjlighet till borgerlig begravning i Vistasalen eller i Församlingsgården i Ulricehamn.

Det finns ingen särskild ordning som en borgerlig begravning måste följa. Det innebär att den kan förrättas av en anhörig eller vän eller någon annan man valt till att vara begravningsförrättare. Om du vill ha hjälp och råd om hur en borgerlig begravning kan utformas kan du vända dig till personalen på kyrkogårdsförvaltningen eller en begravningsbyrå.

Vistasalen

Vistasalen är en ljus och vacker sal som erbjuds för både borgerliga och kyrkliga begravningar. Vistasalen ligger på kyrkogårdsförvaltningen i Vist. Du parkerar vid norra parkeringsplatsen, där du också hittar entrén.

Vistasalen

DETTA INGÅR I BEGRAVNINGSavgiften

Alla, oavsett religion, betalar en begravningsavgift via skattsedeln. Denna ska inte förväxlas med kyrkoavgiften som alla medlemmar i Svenska kyrkan betalar.

Detta ingår i begravningsavgiften

- Gravplats på allmän begravningsplats under 25 år
- Gravöppning samt iordningställande av gravplats efter gravsättning
- Transporter inom förvaltningsområdet
- Kremering
- Lokal för förvaring och visning av stoft
- Lokal för begravningsceremoni utan religiösa symboler
- Skötsel av kyrkogårdens/begravningsplatsens allmänna ytor, nyanläggningar, vård och underhåll (även kulturhistoriskt värdefulla gravvårdar)

Ovanstående tjänster är kostnadsfria för dödsboet. Kostnaderna regleras mellan församlingarna (begravningsclearing).

Detta bekostar dödsboet oavsett kyrkotillhörighet eller inte

- Kista, urna och transport av kistan till bisättningslokalen
- Annan kistdekoration än bårtäcke
- Annonsering
- Minnesstund om den är i annan lokal än församlingshemmen.

Som kyrkotillhörig i Ulricehamns pastorat är det kostnadsfritt att hyra församlingshemmen för minnesstund.

- Arvode, om begravningsbyrå anlitas
- Gravvård, gravsten
- Gravskötsel

DETTA INGÅR I KYRKOAVGIFTEN

Detta ingår om den avlidne tillhör Svenska kyrkan

- Begravningsgudstjänst i Svenska kyrkans ordning med präst och musiker i önskad kyrka eller i Vistasalen samt processionsbärning vid jordbegravning.
- Som kyrkotillhörig i Redvägs, Södra Vings, Hällstads, Ulricehamns, Hössna, Timmele eller Åsundens församling är det kostnadsfritt att hyra församlingshemmen för minnesstund.

BEGRAVNINGSBYRÅ

Många väljer att ta kontakt med en begravningsbyrå som hjälper till med de praktiska detaljerna kring begravningen, som till exempel köp av kista, urna, transporter och annonsering. Anhöriga bestämmer själva i vilken utsträckning man vill ta begravningsbyråns tjänster i anspråk.

BEGRAVNINGSOMBUD

När kyrkan och staten skildes åt år 2000 utsågs begravningsombud i de kommuner där Svenska kyrkan är huvudman för begravningsverksamheten (det vill säga alla kommuner i landet utom Tranås och Stockholm).

Ombudet utses av länsstyrelsen och uppgiften är att företräda dem som inte tillhör Svenska kyrkan. Genom ombudet kontrollerar staten hur Svenska kyrkan fullgör sitt ansvar för den samhällsuppgift som begravningsverksamheten innebär.

I Ulricehamns kommun har Anders Andersson, tfn 070-253 35 62, detta uppdrag.

ATT VÄLJA EN GRAVPLATS

Du är välkommen att boka tid hos kyrkogårdsförvaltningen för information om gravplatserna och de olika gravskicken. Om den avlidne hade speciella önskemål är det viktigt att ta hänsyn till dem.

Om gravsättning ska ske på annan plats än begravningsplats, till exempel spridas över vatten, ska tillstånd sökas hos länsstyrelsen i det län där gravsättning ska ske. Det går också att gravsättas på annan ort och kostnaden ingår i begravningsavgiften. Eventuella transportkostnader betalas dock av dödsboet.

Det är viktigt att tänka efter vilken form av gravplats som passar. Det finns en spännvidd mellan en plats som är helt anonym till en stor gravplats där en gravsten berättar om vem som begravts där och när det skedde.

Vanligast är att gravsättning sker på den ort där den avlidne är folkbokförd. Det är möjligt att få gravplats på annan ort. Detta är dock ingen rättighet utan avgörs av den lokala huvudmannen för begravningsverksamheten på den orten. Då bedöms om man har möjlighet att ta emot andra församlingars folkbokförda.

GRAVSKICK

Kistgrav och urngrav med gravrätt

Gravrättsinnehavaren sköter och ansvarar för gravplatsen. Se även under avsnittet *Gravrättsinnehavare*.

Askgravplats med gemensam gravsmyckningsplats

Finns för urnor och har olika utformningar med restriktioner när det gäller gravanordning och gravplatsens utsmyckning.

Gravrättsinnehavare ska finnas till varje urngrav.

Anhöriga får vara med vid urnsättningen.

Askgravplats finns på kyrkogårdarna i Vist, Brunn, Timmele, Humla, Hössna, Liared, Gullered och Strängsered, Gällstads, Grönahögs, Tvärred samt på Gamla och Kapell kyrkogården i Ulricehamn.

I Vist finns en gemensam kistgravplats.

Askgravlund med gemensam gravsmyckningsplats

Finns för urnor med olika utformningar med restriktioner när det gäller gravanordningen och gravplatsens utsmyckning.

Gravsättning sker utan upplåtelse av gravrätt. Ingen gravrättsinnehavare behövs.

Anhöriga får närvara vid urnsättningen.

Askgravlund finns på kyrkogårdarna i Tvärred, Marbäck, Finnekumla, Kölabby, Blidsberg, Dalum, Södra Ving, Fänneslunda-Grovar, Varnum, Liared, Böne och Gällstad samt Gamla och Kapell kyrkogården i Ulricehamn.

Anonym minneslund

Finns för urnor. I minneslundan finns inga namnskyltar över gravsatta.

Det finns möjlighet till utsmyckning vid speciella smyckningsplatser. Anhöriga får inte vara med vid urnsättning.

Minneslund finns på Vist, Gällstad och Södra Säm, Hällstad och Möne kyrkogård.

Gemensam gravsmyckningsplats,
Vist kyrkogård

Askgravplats, Knätte kyrkogård

Minneslund, Vist kyrkogård

Upplåtelse av gravplats

Alla folkbokförda i Sverige har enligt begravningslagen rätt till avgiftsfri gravplats under 25 år efter gravsättning. I samband med ny gravsättning i en äldre grav förlängs gravrättstiden med 25 år utan kostnad. Den sist gravsatta har alltid gravrätt på 25 år.

GRAVRÄTT

Kistgravar, askgravar och urngravar upplåts med gravrätt på 25 år. Gravsättning i minneslund och askgravlund är utan gravrätt. När en gravrätt upplåts ska dödsboet utse gravrättsinnehavare som antecknas i kyrkogårdsförvaltningens gravregister. Som bevis på gravrätten får gravrättsinnehavaren ett gravbrev.

Gravrätten kan förnyas (för närvarande på 25 år) mot en avgift. Det går att förnya gravrätten så länge som gravplatsen har en gravrättsinnehavare som sköter gravrätten. En gravrätt kan också, om så önskas, återlämnas till kyrkogårdsförvaltningen före upplåtelsetidens utgång. Kyrkogårdsförvaltningen kan då upplåta den på nytt när gravrätten på 25 år har gått ut. På samma sätt återgår en gravrätt till huvudmannen efter upplåtelsetidens utgång.

Gravrättsinnehavare

Varje grav som upplåts med gravrätt ska ha en gravrättsinnehavare. Gravrättsinnehavarens rättigheter och skyldigheter framgår av begravningslagen.

Till gravrättsinnehavarens rättigheter hör bland annat att

- bestämma vilka som ska gravsättas inom gravplatsen
- bestämma gravanordningens utseende och beskaffenhet inom vissa ramar (gäller inte för askgravplatserna)
- bestämma gravplatsens utsmyckning och i ordnande i övrigt (gäller inte för askgravplatserna)
- få gravrätten förnyad på vissa villkor vid upplåtelsetidens utgång
- återlämna gravplatsen till kyrkogårdsförvaltningen
- teckna gravskötselavtal

Till gravrättsinnehavarens skyldigheter hör bland annat att

- hålla gravplatsen i ordnat och värdigt skick
- iaktta kyrkogårdsförvaltningens bestämmelser när det gäller gravanordningars utseende och beskaffenheter samt gravplatsens utsmyckning och ordnande i övrigt
- före gravrättstidens utgång göra anmälan om förnyelse av gravrätten till kyrkogårdsförvaltningen
- anmäla ny gravrättsinnehavare

Gravrättsinnehavare får inte göra något som är till men för intilliggande gravplatser, till exempel ska växter eller dekorationer inte skymma, växa över gravstenen, finnas på gången eller mot intilliggande gravar.

Gravrättsinnehavaren kan inte motsätta sig det intrång som vållas av gravöppning eller annat arbete på angränsande gravar.

Vi söker kontakt med anhöriga till de gravar där vi saknar gravrättsinnehavare. De gravar där vi saknar gravrättsinnehavare är försedda med en skylt med uppmaningen att kontakta kyrkogårdsförvaltningen.

Gravskötsel

Gravrättsinnehavaren är ansvarig för att gravplatsen hålls i ordnat och värdigt skick. Finns inte möjlighet att sköta detta själv kan kyrkogårdsförvaltningen göra det mot en avgift. Kontakta kyrkogårdsförvaltningen för beställning av gravskötsel.

Kyrkogårdsförvaltningen har mångårig erfarenhet av att vårda och sköta gravarna på kyrkogårdarna. Personalens tjänster och kunskap finns till för alla som behöver hjälp med gravskötsel på våra kyrkogårdar.

Det finns tre avtalsformer för gravskötsel: ettårs-, treårs- och avräkningsavtal på upp till 25 år dock inte längre än vad gravrätten är. Inom avtalen kan gravrättsinnehavaren välja skötselns omfattning.

Prisuppgifter finns i broschyren Pristlista Gravskötsel, som finns att hämta på kyrkogårdsförvaltningen eller som pdf-fil på webben.

Förutom gravskötsel enligt prislistan kan personalen även hjälpa till med rengöring av gravsten, igenläggning av planteringsyta, grusning av gravplats och justering av gravvård.

Återanvändning av gravstenar

Utmärkande för kyrkogårdar och begravningsplatser är bland annat gravstenarna. Dessa betyder mycket för anhöriga. För många är det dock så att de till slut får hand om många familjegravar och beslutar sig därför att låta vissa återgå till upplåtaren, det vill säga kyrkogårdsförvaltningen. Det kan också vara så att släkter dör ut, människor flyttar och intresset för att ta hand om en grav avtar. Således återlämnas ett stort antal gravplatser till kyrkogårdsförvaltningarna runt om i Sverige.

När en gravplats återlämnas tillfrågas gravrättsinnehavaren om gravstenen får återanvändas. Om gravrättsinnehavaren ger sitt godkännande och stenen är lämplig för återanvändning avidentifieras gravstenen och placeras i kapellet på Kapellkyrkogården.

Att nytillverka en gravsten kräver sju gånger mer energi än en gravsten som återanvänds. Nytillverkade stenar importeras exempelvis från Kina. I kapellet visar vi avidentifierade gravstenar som finns till försäljning. Kostnad varierar beroende på slipningar. Aktuella priser hittar du på hemsidan.

Kontakta kyrkogårdsförvaltningen för visning av avidentifierade gravstenar. Aktuella stenar till försäljning finns även att se på webben.

Vänligen kontakta ett stenhuggeri för ny inskription samt uppsättande av gravstenen.

Gravvård – gravsten

Gravrättsinnehavaren bestämmer om man vill ha en gravvård (gravsten) eller inte. För kyrkogården och begravningsplatserna finns bestämmelser och praxis om gravvårdens storlek. För mer information, kontakta kyrkogårdsförvaltningen.

Innan gravvården tillverkas och sätts upp på gravplatsen ska en ritning skickas till kyrkogårdsförvaltningen för godkännande. Endast gravvårdar som godkänts av kyrkogårdsförvaltningen får sättas upp. Gravrättsinnehavaren ansvarar för underhållet av gravvården. Uppsatt gravvård får inte tas bort utan kyrkogårdsförvaltningens tillstånd.

KYRKOGRÅRDARNA

Under brons- och järnåldern förekom såväl jordbegravningar som brandgravar. I samband med Sveriges kristnande avskaffades kremering som begravningsmetod och det var sedan inte tillåtet förrän en bit in på 1900-talet. Enligt de romersk-katolska föreskrifterna skulle alla begravas i vigd jord på en för ändamålet avsedd yta, kyrkogården.

Man vet inte särskilt mycket om hur kyrkogårdarna såg ut i äldre tider. Förmodligen var de från kristnandet och flera århundraden framåt oansenliga och mest liknande ängar med enstaka uppstickande gravmonument.

Under tidig medeltid begravdes alla på kyrkogårdarna oavsett social tillhörighet. Med tiden uppstod bruket att gravlägga personer med hög rang inne i kyrkobyggnaderna och i slutet av medeltiden användes kyrkorna som begravningsplats för alla i samhällets övre skikt. Gustav Wasa påpekar i ett förmaningsbrev år 1554 att gravplatserna måste skötas bättre. Vid den här tiden fick ogräs växa fritt, de dödas ben kunde sticka upp ur marken om det ville sig riktigt illa och lösa djur betade bland gravmonumenten. Gravstenar och murar revs och återanvändes på annat sätt. Mycket talar för att brevet inte fick något större genomslag och att vårderna av kyrkogårdarna i de flesta fallen försumrades ända in på 1800-talet. Detta hänger samman med att det länge var själva kyrkorummet som innehöll de mest eftertraktade och påkostade gravplatserna. Gemene mans gravplats ute på kyrkogården ägnades ingen större omtanke.

Under 1700-talet hördes allt fler protester mot begravning inne i kyrkorna. Stanken av ruttnande kroppar måste ha varit vedervärdig och situationen uppfattades som ett sanitärt problem. År 1783 förbjöds bruket att gravlägga de döda inne i kyrkorummen. Eftersom kyrkogårdarna nu togs i bruk igen för alla oavsett socialt ursprung, väcktes så småningom intresset för kyrkogårdarnas utseenden till liv. Detta sammanföll med att det så kallade parkidealet började spridas från kontinenten till svenska kyrkogårdar via slott och herrgårdar runt om i landet. Det innebar att trädgårdarna kring herresätena började förses med anlagda gångar och planterade lövträd i rader och alléer. Det var emellertid först under senare hälften av 1800-talet som parkidealet slog igenom helt och fullt på begravningsplatserna runt om i landet.

Parkmodet kom så småningom att förändra kyrkogårdarna fullständigt, från i princip trädlösa ängar med betande djur till väl planerade anläggningar med prydliga gångar, tydliga gravkvarter och lummiga trädrader längs vällagda stenmurar. Än idag präglas merparten av kyrkogårdarna av dess parkideal, såväl på landsbygden som i staden.

På 1700-talet och tidigare placerades gravarna alltid efter ett strikt socialt mönster som var etablerat sedan århundraden. Man använde företrädesvis områdena söder och öster om kyrkan. På landsbygden var kyrkogårdarna indelade på så vis att varje by eller hemman hade sin egen plats.

Det mest eftertraktade var att ligga nära kyrkan. De som hade det gott ställt kunde sätta upp en huggen sten eller en gravtumba men ofta nöjde man sig med ett enkelt träkors eller att bara jordkullen utmärkte platsen. Alla kände ju på den tiden till platsen för det egna hemmanets gravar. Längst ut på kyrkogården och längst med muren fick de fattiga och egendomslösa sin sista vila. I norr begravde man brottslingar och utanför den vigda jorden hamnade "självspillingarna" som tagit sina egna liv.

Indelningen i olika avdelningar för de olika hemmanen slutade att tillämpas successivt under 1700- och 1800-talen. I stället övergick man till att begrava de döda i rad på en ledig plats efterhand. Varv efter varv fylldes på i kronologisk ordning allteftersom folk dog och stora gårds- och släktgravar fick flyttas när de stod i vägen.

Vid 1800-talets mitt blev det vanligt att den som hade råd kunde köpa sig en gravplats av församlingen, en familjegrav där make, maka, barn och efterlevande barn med fruar eller män skulle begravas. Detta speglar också samhällets ökande individualisering som skedde i samband med industrialiseringen. Avdelningarna för gårdar och byar luckrades alltså upp och gav istället plats för individuellt utformade gravvårdar. Kyrkogårdarna kom att delas in i ett område med köpta gravar och ett med gravar på rad för dem som inte kunde köpa sin grav. De gravar som inte var köpta kallades för linjegravar, frigravar eller gravar på allmänna linjen eller allmänna varvet. Dessa uttryck var vanliga långt in på 1900-talet. Linjegraven avskaffades i 1964 års gravrättslag.

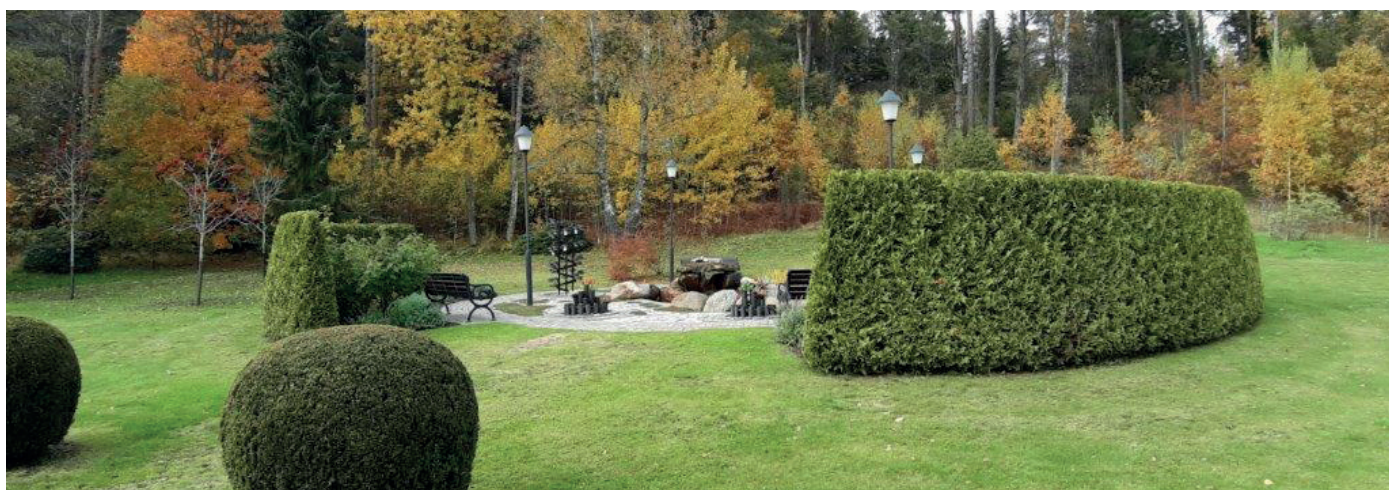
År 1815 beslutades det att begravningar av hygieniska skäl inte längre fick ske inne i städer och byar och att nya begravningsplatser skulle läggas utanför stads- och bygränser. Tidigare hade man bara begravt fattiga eller folk som dött i någon epidemi utanför städerna. De stora skillnaderna i sättet att begrava människor beroende på socialt ursprung uppmärksammades också. Det beslutades att alla skulle ha rätt till en egen grav och att ingen längre skulle behöva läggas i en allmän grav på någon fattigkyrkogård. Men för de högre skikten fortsatte det att vara viktigt att uttrycka sin rang också efter döden under lång tid därefter. Stenindustrin utvecklades i snabb takt under 1800-talets senare del och det gick att skaffa sig större och mer exklusiva gravvårdar av sten än tidigare. De påkostade gravanordningarna fick också de mest synliga placeringarna nära gångstråken eller huvudentrén.

Under 1700-talet utvecklades föreställningen att träd hade en renande effekt på marken och luften. År 1805 kom ett påbud om att begravningsplatserna skulle planteras med lövträd. Denna föreställning försvann successivt under 1800-talet, men träden hade kommit till kyrkogårdarna för att stanna. Det är i första hand de inhemska trädarterna som alm, ask, lind och ek som planterats och som fortfarande dominerar dagens kyrkogårdar i form av trädtrader och trädkransar.

De kyrkogårdar vi ser idag har fått sin huvudsakliga form under det sena 1800-talet. Den ganska strama strukturen med murar, trädkransar, klippta häckar och raka prydliga gångar härrör från parkidealet (som jag skrev om tidigare). Till saken hör också att 1700- och 1800-talets stora befolkningstillväxt ledde till att det blev trångt på många kyrkogårdar. Kvartersuppdelningen utvecklades som ett resultat av detta och det blev också praktiskt att anordna gångar mellan kvarteren. Kvarteren skapades ofta med hjälp av klippta häckar. Industrialismens massproduktion av gravstenar samt gjutna kors och staket bidrar också stort till karaktären på dagens kyrkogårdar. Utbudet av gravvårdar att välja mellan växte snabbt under 1800-talets sista decennier och det var inte längre lika dyrt att resa en sten. Samtidigt var det vanligt bland de breda folklagen ända till andra världskriget med enkla gravvårdar som endast markerades av ett träkors eller en så kallad gravkulle beväxt med vintergröna.

Under 1900-talet infördes bestämmelser för gravvårdarnas utseende, vilket resulterade i allt mer enhetliga gravkvarter utan utrymme för större variation. I slutet av 1900-talet har många kyrkogårdar försetts med ask och urnlunder i takt med att fler människor kremas efter sin död. Vidare har alla kyrkogårdar påverkats mer eller mindre av kyrkogårdsskötselns rationalisering. Gravramar i sten och infattningshäckar har ofta tagits bort för att göra gräsklippningen enklare och grusade gångar har ersatts av gräsmattor eller mer lättskött gångar av asfalt eller stenplattor. Under 1900-talets sista årtionden och 2000-talets första decennium har gravstenarna blivit allt mer personligt präglade.

Svenska kyrkan i Ulricehamn har 30 kyrkogårdar, alla med olika karaktär och egen historia. På samtliga kyrkogårdar har en kulturhistorisk inventering gjorts. Den finns att köpa via kyrkogårdsförvaltningens expedition eller att läsa som pdf-fil på webben.

KYRKOGRÄDAR I ULRICEHAMNS PASTORAT

Ulricehamns pastorat har ansvar för alla kyrkogårdar i Ulricehamns kommun som är totalt 30 stycken. Dessa kyrkogårdar är uppdelade i fyra områden

Södra ving - Hällstad - Timmele

- Timmele kyrkogård
- Södra Vings kyrkogård
- Fänneslunda - Grovare kyrkogård
- Hällstads kyrkogård
- Härna kyrkogård
- Kärråkra kyrkogård
- Murums kyrkogård
- Möne kyrkogård
- Södra Vånga kyrkogård
- Varnums kyrkogård

Redväg - Hössna

- Hössna kyrkogård
- Gullereds kyrkogård
- Strängsereds kyrkogård
- Kölabý kyrkogård
- Humla kyrkogård
- Blidsbergs kyrkogård
- Dalums kyrkogård
- Böne kyrkogård
- Knätte kyrkogård
- Liareds kyrkogård
- Kölingareds kyrkogård

Ulricehamn

- Gamla kyrkogården
- Brunns kyrkogård
- Kapellkyrkogården
- Vist kyrkogård

Åsunden

- Gällstads och Södra Säms kyrkogård
- Marbäcks kyrkogård
- Finnekumla kyrkogård
- Tvärreds kyrkogård
- Grönahögs kyrkogård

Borgerlig begravning

Vid borgerlig begravning finns Vistasalen där det får plats 50 personer.

Är man flera så finns flera olika församlingshem i pastoratet beroende på vart man bor. Fråga om lämplig lokal när det ska bokas så får ni hjälp med detta.

LITEN ORDLISTA

För Ulricehamns begravningsplatser

Begravningsbyrå

Företag som ombesörjer hjälp till anhöriga att ordna det praktiska och vid behov även det juridiska efter ett dödsfall

Begravningsceremoni

Akt i kyrka eller ceremonibyggnad med präst eller officiant

Bisättningslokal

Lokal där kista/urna/aska förvaras i väntan på begravning

Gravrättsinnehavare

Den som står som ansvarig för graven och kontaktperson gentemot kyrkogårdsförvaltningen

Gravskick

Form för gravsättning till exempel kista, urngrav eller askgravplats

Gravsättning

Ceremoni vid graven då stoft eller aska placeras inom en bestämd gravplats och placering av aska i minneslund

Gravvård/gravanordning

Gravsten

Huvudman

Den som fått uppdrag av staten att vara ansvarig för begravningsverksamheten. I Ulricehamns kommun är det Svenska kyrkans församlingar på orten.

Ombud

Person som bevakar annan person eller grupps intressen.

KYRKOGÅRDSFÖRVALTNINGEN

Kyrkogårdsförvaltningen hjälper bland annat till med val av ny gravplats, boka tid för urngravsättning, gravskötsel, blomplantering, frågor om gravrättsinnehavare, hitta gravplats, få en karta med mera. Välkommen att ta kontakt:

Expeditionstider

Måndag-fredag 10:00-13:00

Besöksadress

Kyrkogårdsförvaltningen, Vist 916, Vists kyrkogård, 523 90 Ulricehamn

Postadress

Ulricehamns pastorat, Västra Kyrkogatan 3B, 523 30 Ulricehamn

Telefon

0321-17 100

E-post

ulricehamns.kyrkogardsforvaltning@svenskakyrkan.se

Webb

www.svenskakyrkan.se/ulricehamn, menyn "Begravning och kyrkogårdar".

